

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΣΒΣ

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωι Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἐδεξιώθη εἰς τὸ ἑορτασίον «Ἀβέρωφ», τὸν πρῶτον Ὑπουργὸν τοῦ νεοσυστάτου Ὑπουργείου Βιομηχανίας κ. Α. Μακκᾶν, Βουλευτὴν Ἀθηνῶν καὶ τὸν Γεν. Γραμματεῖα αὐτοῦ κ. Π. Κουβέλην. Ἐπηκολούθησε γεῦμα, κατὰ τὰ ἐπιδόρπια τοῦ ὁποίου ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στῶ Παπαϊωάννου, προσεφώνησε τοὺς ἐπισήμους προσκεκλημένους ὡς ἑξῆς :

Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Γενικέ, Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ διοικητικὴ τοῦ Κράτους διάρθρωσις, ὅπως καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐκπαιδύσεως, πρέπει νὰ εἶνε ἀντανάκλασις τῆς κοινωνικῆς συγκροτήσεως καὶ τῆς οικονομικῆς συνθέσεως, ὅπως ἐπίσης πρέπει νὰ ἐξυπηρετῇ ζωτικὰς ἀνάγκας καὶ νὰ ἱκανοποιῇ πραγματικὰ τοῦ Λαοῦ αἰτήματα.

Ἄλλοτε, πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1909, τὸ μοναδικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς στοιχειώδεις καὶ ἀπλᾶς ἀνάγκας τῆς καθυστερημένης οικονομίας μας. Ἡ ἄνοδος τῆς ἀστικῆς τάξεως ὄχι μόνον ἤρυνε τὰ ὄρια τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ ἀνέπτυξεν οικονομικῶς τὴν Χώραν, ὕψωσε δὲ συνάμα τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τοῦ Λαοῦ. Ἀποτέλεσμα τῆς ποικίλης ἐξορμήσεως τοῦ Κράτους ὑπῆρξεν ἡ ἴδρυσις ἐιδικῶν Ὑπουργείων διὰ τὴν Γεωργίαν, τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, διὰ τὰς κατὰ ξηρὰν Μεταφοράς, διὰ τὴν Ναυτιλίαν, ὅπως καὶ διὰ τὴν Ἑργασίαν.

Ὅταν συνεστήθη τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπετίθετο καὶ ἠλπίζετο ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας θὰ ἦτο διὰ τὴν Βιομηχανίαν ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς τὸ διὰ τὸ Ἐμπόριον. Δυστυχῶς ἡ κρίσις τοῦ 1929, τῆς ὁποίας τελευταῖα ἐκδήλωσις ὑπῆρξεν ὁ πόλεμος, ἔστρεψεν ὄλην τὴν προσοχὴν τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Ἐμπόριον, καὶ δὴ τὸ Ἐξωτερικόν, ἐξ οὗ παρημελήθησαν οἱ ἕτεροι παραγωγικοὶ κλάδοι καὶ ἰδίως τῆς Βιομηχανίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν δεῦτερον παραγωγικὸν πόρον τοῦ ἔθνικοῦ μας εἰσοδήματος.

Ἡ Σχολὴ μας εἶναι υπερήφανος, διότι συνέλαβεν ἐγκαίρως τὸ πρόβλημα καὶ ὑπεστήριξεν εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πόσον ἦτο ἀπαραίτητος ἡ ἴδρυσις ἐιδικοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν Βιομηχανίαν. Ἦτο ὁ πόθος τοῦ ἀειμνήστου πρώτου Προέδρου μας καὶ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Ἐπ. Χαριλάου.

Σήμερον κατέστη κοινὴ συνείδησις ὅτι ἡ ἔνδοξις καὶ τὸσον δυστυχῆς αὕτη Χώρα ἔχει ἀνάγκην τῆς Βιομηχανίας, μιᾶς πλήρους βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως διὰ νὰ ἐπιβιώσῃ, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὁμορφαίνῃ τὴν ζωὴν τῆς Ἀνθρωπότητος. Δι' αὐτὸ σήμερον εἶνε ἐπίσης κοινὴ συνείδησις ἡ ἀνάγκη καὶ σημασία τοῦ νέου Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τοῦ ὁποίου τὴν ἴδρυσιν μὲ πολλὴν χαρὰν καὶ μὲ μεγάλας ἐλπίδας χαιρετίζομεν.

Ἄλλ' ὅπως ἡ διοικητικὴ διάρθρωσις πρέπει νὰ εἶνε ἀνάλογος μὲ τὴν κοινωνικὴν συγκρότησιν, οὕτω καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις δὲν εἶνε αὐθαίρετον κατασκευάσμα, ἀλλὰ πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς τὴν ζέουσαν πραγματικότητα. Ὅφειλε ἡ Ἐκπαίδευσις νὰ ἱκανοποιῇ κοινωνικὰς ἀνάγκας, νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ πολιτιστικὸν ἐπίπεδον, νὰ διαπλάσῃ ἀνθρώπους, νὰ καταρτίξῃ ἐπαγγελματίας, νὰ μορφώῃ πραγματικοὺς τῆς ἐπιστήμης θεράποντας, στηριζομένη εἰς τὴν παράδοσιν, τὴν σύγχρονον πραγματικότητα καὶ τὰς μελλοντικὰς ἐπιδιώξεις τῆς χώρας.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Σχολή μας ἰκανοποιεῖ μίαν βαθυτάτην κοινωνικὴν ἀνάγκην. Ζητεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ νὰ ἐπανδρώσῃ ἰδίως τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰς σχετικὰς Κρατικὰς ὑπηρεσίας μὲ ἐιδικευμένα διοικητικὰ στελέχη, ἐφωδιασμένα μὲ ἀρτίαι γνώσεις διὰ τὸ ἔργον τῶν ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας, ὑπὲρ τῆς Πολιτείας, μὲ πίστιν διὰ τὴν δημιουργικὴν ἀποστολὴν τῶν.

Ἡ Σχολή μας πράγματι εἶνε ἓν ἰδιότυπον Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα. Φρονεῖ ὅτι συνέλαβε πλήρως τὸ πρόβλημα ἀπὸ πάσης τοῦ πλευρᾶς Ἡ Βιομηχανία εἶνε ἓν σύνθετον οἰκονομικόν, διοικητικόν καὶ τεχνικόν φαινόμενον. Ἡ Σχολή μας ἐκπαιδευτικῶς τὸ ἀντιμετώπισεν ὠλοκληρωμένον. Δι' αὐτὸ εἰς τὸ Πρόγραμμά της περιέλαβε μαθήματα διὰ πρώτην φοράν διδασκόμενα ἓν Ἑλλάδι, ὅπως ἡ Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Ἐργοστασίων, ἡ Ψυχοτεχνικὴ καὶ ἡ Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας, ἡ Στατιστικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων, ἡ Ὑγιεινὴ τῶν Ἐργοστασίων, ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ κλπ.

Ἡ Σχολή εἶδε τὴν Ἐπιχείρησιν καὶ δὴ τὴν Βιομηχανικὴν ὡς τι ἐνιαῖον, ὡς ἐκδήλωσιν οἰκονομικὴν, ὡς ὀργανωμένην μονάδα δράσεως, ὡς σύνολον ὕλικῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς ἀνθρώπινον ὕλικόν καὶ ἐπομένως ὡς ἄθροισμα οἰκονομικῶν, ὀργανωτικῶν, διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν προβλημάτων.

Εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα τῆς γοργῆς ἀναπτύξεως τοῦ τεχνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας ἡ ἀνάγκη τῆς ἐιδικευμένης μορφώσεως εἶναι πράγματι ἐπιτακτικὴ. Ἀντίθετος ἀποψις θ' ἀπετέλει ἐκπαιδευτικὴν ὀπισθοδρόμησιν. Ἀλλὰ παραλλήλως κατεβλήθη φροντίς ν' ἀποφευχθῶσιν οἱ κίνδυνοι τῆς ἐιδικεύσεως, ἡ στενότης τῆς ἁλαθῆ τῶν ὀριζόντων καὶ ἡ μονομέρεια τῶν ἀντιλήψεων διὰ συνθέσεως δὴν ἐπὶ μέρους εἰς ἄρμονικόν σύνολον, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δημιουργία ὠλοκληρωμένων διοικητικῶν μὲ ἀνωτέραν πνοὴν καὶ εὐρυτέρας προοπτικὰς στελεχῶν.

Ἀλλὰ πρωτίστως ἡ Σχολή καυχᾶται ὅτι μέσα εἰς μίαν τόσον δύσκολον περίοδον τῆς ζωῆς τοῦ Τόπου μας παρέμεινεν ἓν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ὡς Διδάσκαλοι ἤρθησαν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος. Ἐνῶ τὰ πάθη ἐκόχλαζον καὶ τὰ μῖση ἐκυριάρχουν, ἡ Σχολή ἦτο κέντρον πνευματικῆς συνεργασίας καὶ ψυχικῆς ἐνότητος Διδασκόντων καὶ διδασκομένων, πιστῶν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδεωδῶν.

Ἐταξεν ἡ Σχολή ὡς χρέος της ὄχι μόνον νὰ μορφώσῃ τοὺς νέους, ἀλλὰ πρωτίστως νὰ διδάξῃ ὅτι ὑπὲρ τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν κομματικῶν διαφορῶν ἴσταται ὁ παιδαγωγικὸς της σκοπὸς νὰ δημιουργήσῃ ἰκανοὺς Ἐπαγγελματίας, καλοὺς Ἑλληνας, χρησίμους Ἀνθρώπους. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν της. Καὶ αὐτὴν πραγματοποιεῖ μὲ πίστιν καὶ γνώσιν.

Κύριε Ὑπουργέ,

Τὰ γεύματα τῆς Σχολῆς πρώτην φοράν τιμᾶ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός. Εἶμεθα πολὺ εὐτυχεῖς καὶ πολὺ ὑπερήφανοὶ διὰ τοῦτο.

Ὡς ἀρμόδιος Ὑπουργός θὰ ἐπιληφθῆτε τῶν θεμάτων τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία συνήντησε πολλὰς ἀντιδράσεις καὶ δυστυχῶς ὀλίγην στοργήν. Ἡ Σχολή ἔν μόνον ζητεῖ παρ' Ὑμῶν. Νὰ τῆς ἐπιτραπῇ νὰ ἐνισχύσῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸ ἔργον ὑπὲρ τῆς Βιομηχανίας καὶ ὑπὲρ τοῦ Τόπου μας ἐνός τιμίου καὶ πολιτισμένου Ὑπουργοῦ, ἐνός Ὑπουργοῦ μὲ ἐνθουσιασμόν καὶ μὲ ἦθος, ὅπως Σείς.

Προπίνων εἰς ὑγίαν Σας, Κύριε Ὑπουργέ, Σὰς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν, διὰ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδώσατε νὰ εἰσθε ἀνάμεσά μας ὡς εἰλικρινῆς φίλος ἐν τῷ μέσῳ ἀληθῶν φίλων.

*Ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Α. ΜΑΚΚΑΣ
βουλευτὴς Ἀθηνῶν*

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥ Α. ΜΑΚΚΑ

Ὁ ὑπουργὸς κ. Α. Μακκάς με πολλὴν συγκίνησιν καὶ ἰδιαιτέρην χαρὰν ἀπήγγησεν ὡς κάτωθι, προβάς συνάμα εἰς ἴλιαν ἐνδιαφεροῦσας προγραμματικὰς δηλώσεις διὰ τὴν μέλλουσαν δράσιν τοῦ νεοσυστάτου Ὑπουργείου Βιομηχανίας:

Φίλε Κύριε Διευθυντά, Ἀγαπητοὶ Κύριοι,

Αἰσθάνομαι μεγάλην χαρὰν καὶ ἐξαιρετικὴν τιμὴν ποὺ με ἐκαλέσατε ἀπόψε εἰς αὐτὸ τὸ φιλικὸν δεῖπνον. Καὶ τὴν χαρὰν μου δικαιολογοῦν πολλοὶ λόγοι. Ἐν πρώτοις διότι μεταξύ ὑμῶν συγκαταριθμῶ πολλοὺς παλαιοὺς φίλους, ἀναγνωρίζων συμπαθεστάτας φυσιογνωμίας. Ἐπειτα διότι ἡ Σχολή Σας ἀντιπροσωπεύει μίαν ἀξιόλογον πραγματικότητα καὶ μίαν σπουδαίαν ἐλπίδα. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἡ Σχολή σας συνδέεται ἀρρήκτως με τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ὁποῖου προϊστάμαι, καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ στηριχθῆ οὐσιωδῶς ἐπ' αὐτῆς, ὅπως καὶ αὐτὴ ἐπ' αὐτοῦ. Τέλος διότι τὸ δεῖπνον αὐτό, συμπίπτει με τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Βιομηχανίας, θὰ μοῦ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ Σᾶς ἐκδηλώσω τὰς σκέψεις καὶ φιλοδοξίας ποὺ με κατέχουν ὡς πρὸς τὴν δράσιν του.

Ἄλλὰ πρὶν ἀπ' ὅλα ὀφείλω νὰ Σᾶς συγχαρῶ. Εἰς μίαν περίοδον τῆς παγκοσμίου ζωῆς ἡ ὁποία ὀρθῶς προσδιορίζεται ὡς βιομηχανικὴ καὶ ὡς τεχνικὴ —καὶ εἰς μίαν καμπὴν τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς τὴν ὁποῖαν δεόν νὰ χαρακτηρίσῃ ἡ σαφὴς προσαρμογὴ τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας πρὸς τὴν ἀντίστοιχον

ἐκπαίδευσιν.— ἐξεκινήσατε μερικοί ἄγνοι "Ἕλληνες καὶ σοφοὶ ἐπιστήμονες διὰ νὰ ἰδρῦσετε καὶ νὰ κινήσετε μίαν Σχολὴν προωρισμένην νὰ δώσῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν Πολιτείαν ὀρθολογισμένους διευθυντάς Ἐπιχειρήσεων, ἀρτίους διοικητικῶς ὑπαλλήλους τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ Ὑπουργείων, ἀνθρώπους θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς κατηρτισμένους διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς συγχρόνου ζωῆς. Καὶ εἰς τὸ ἔργον Σας τοῦτο ἐπεδόθητε μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ ἔξαρσιν, μὲ ἀφοσίωσιν, μὲ αὐτοθυσίαν. Σᾶς ἀμείβει ἡ συναίσθησις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος. Σᾶς ἱκανοποιεῖ ἡ ἰδέα ὅτι θεραπεύετε τὴν Ἐπιστήμην καὶ μίαν πρόδηλον ἀνάγκην τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Ἐπιτρέπατέ μου νὰ Σᾶς συγχαρῶ καὶ νὰ σᾶς δώσω τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Πολιτεία δι' ἐμοῦ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προσφέρῃ ἀναγνώρισιν, καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς —ἐφ' ὅσον θὰ τὸ ἐπιτρέψουν αἱ ὀικονομικαὶ μας συνθήκαι— καὶ νὰ ἔλθῃ ὅλη τῆς ἡ δύναμις συνεπικούρου εἰς τὸ ἔργον Σας καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Σας.

Διότι, ἀγαπητοὶ Κύριοι, πρέπει ὅλοι νὰ βοηθήσωμεν, ἰδίως δὲ Σεῖς πρέπει νὰ εἰσθε εἰς θέσιν νὰ βοηθήσετε εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανικῆς ζωῆς τοῦ τόπου —δὲν χρησιμοποιοῦ σκοπίμως τὴν λέξιν «ἐκβιομηχανίσις»— καθ' ἣν ὥραν ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆ μᾶς προσφέρει ἴσως τὴν μόνην θετικὴν ἐλπίδα ὑψώσεως τοῦ βιωτικῆς ἐπιπέδου τοῦ Ἑλλήνος καὶ ἰσοζυγίσεως τῆς ἰσορροπίας τῶν πληρωμῶν τῆς Ἑλλάδος. "Ἐως χθές, ἴσως, τοιαύτη φιλοδοξία νὰ ἐφαίνοτο χιμαίρα. Ἄλλ' αἱ νέαι ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, τὰ θαυματουργὰ πορίσματα τῶν τελευταίων τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, μᾶς πείθουν ὅτι τὰ πάντα δικαιοῦμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐπίγειον καὶ ὑπόγειον, ἕως χθές θεωρημένον ὡς πτωχότατον, πλουτόν μας. Παράδειγμα : ἡ δυνατότης τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πετρελαίου διὰ τοῦ λιγνίτου ὡς κινητηρίου δυνάμεως. Ἐτέρα ἀπόδειξις : ἡ δυνατότης τῆς διὰ τῶν ὕδατοηλεκτρικῶν ἔργων ἀξιοποιήσεως τῶν ποταμῶν μας. "Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐντεταγμένα ἦδη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἑλληνικῆς ἀνασυγκροτήσεως, εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ὁποίας ἡ ἐθνικὴ μας βιομηχανία, ἡ ἀξιοποίησις τῶν μεταλλείων μας, ὁ ἐξηλεκτρισμὸς τῆς Χώρας θὰ παίξουν ὄλον αὐτόχρημα ἀποφασιστικὸν καὶ ἐθνοσωτήριον.

Καὶ αὐτὴ ἡ τόσον αἰσιόδοξος συγκυρία προβλέψωμεν καὶ ἡ τόσον εὐτυχῆς συνάντησις φιλοδοξίῶν καὶ δυνατοτήτων, μὲ ὀδηγεῖ νὰ Σᾶς εἴπω ὀλίγα τινα καὶ περὶ τῶν ἐπιδιώξεόν μου ὡς πρώτου Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας.

Καὶ πρώτ' ἀπ' ὅλα, ὀφείλω νὰ Σᾶς τονίσω ὅτι ἐκπονῶ, μαζί μὲ τὰς ὑπηρεσίας μου, τὸν Ὀργανισμόν τοῦ νέου Ὑπουργείου, εἰς τρόπον ὅστε τοῦτο νὰ διαρθρωθῇ μὲ τὸν εὐστοχον συνδυασμὸν τῶν ὕφισταμένων δυνάμεων μὲ νέας τοιαύτας. Τρέφω δὲ τὴν βάσιμον ἐλπίδα ὅτι ὁ μὲ προσοχὴν μελετώμενος καὶ ἐκπονούμενος Ὀργανισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Βιομηχανίας θὰ ἡμπορέσῃ ν' ἀρχίσῃ ἰσχύων μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ προσεχοῦς ὀικονομικοῦ ἔτους, δηλ. ἀπὸ 1ης Ἰουλίου, ὅστε πᾶσαι αἱ δαπάναι τὰς ὁποίας θὰ προκαλῆ ἡ λειτουργία τοῦ Ὑπουργείου νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν μέλλοντα Προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους.

Ἐκ παραλλήλου, μελετῶμεν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας τὴν μόνιμον καὶ ἐδραϊάν ὀργάνωσιν τῆς Βιομηχανικῆς μας πίστεως. Διότι, ἐν ὄψει τῆς ἀπαραιτήτου βιομηχανικῆς μας ἀναπτύξεως, καθ' ἣν ὥραν τὸ κόστος τοῦ χρήματος εἶναι τόσον μέγα, τόσον ἐπαχθῶς ἐπιβαρύνον τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων μας, τὸν τιμᾶριθμον τῆς ζωῆς μας καὶ τὴν δυσχέρειαν τῶν ἐξαγωγῶν μας, καθ' ἣν τέλος ὥραν προμηνύεται ὡς πιθανωτάτη ἡ μεταμόρφωσις τῆς ξένης βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ χαριστικῆς εἰς δανειακὴν, εἶναι ἐξῶφθαλμον ὅτι πρέπει ν' ἀποκτήσωμεν ἐγκαίρως τὸν Ὀργανισμόν ἐκείνον

τῆς Βιομηχανικῆς μας πίστεως, ὅστις θὰ ἀποβῆ ὁ δέκτης τῶν καταβαλλομένων ἐφεξῆς τοκοχρεωλυσιῶν τῶν δανείων τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, τῶν διαφόρων καταθέσεων τῶν Νομικῶν μας Προσώπων, τῶν ἀτόκων ἢ περιπού ἀτόκων δανείων τὰ ὁποῖα θὰ πρέπη νὰ ἐλκυσάμεν ἀπὸ τὰς μεγάλας Διεθνεῖς Τραπεζὰς καὶ τέλος τῶν κεφαλαίων ἐκείνων, ἐλληνικῶν ἢ ξένων, ποῦ θὰ πρέπη νὰ προσελκύσωμεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὅλα αὐτὰ τὰ κεφάλαια θὰ ἠμπορέσουν οὕτω νὰ ἀποβοῦν ὁ φορεὺς τῆς μελλούσης βιομηχανικῆς καὶ μεταλλευτικῆς μας ἀναπτύξεως καὶ ὁ σπόρος τῆς καλλιέργειας ἐνὸς ἀγαθωτέρου ἐλληνικοῦ μέλλοντος βάσει μιᾶς ὀρθολογισμένης πολιτικῆς.

Εἰς τὴν ἐδραίωσιν τοῦ μέλλοντος θὰ συντελέση μεγάλως καὶ ἡ Ἐπαγγελματικὴ μας Ἐκπαίδευσις, τῆς ὁποίας ἡ τιμητικὴ εὐθύνη ἀνήκει καὶ αὐτὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μας. Σὰς εἶπα προηγουμένως ὅτι θὰ ἐνισχύσω κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ὥραϊαν Σχολὴν σας. Ἄλλὰ φυσικῶ τῶ λόγῳ ἡ μέριμνά μας, ἀφειδῆς καὶ γενναία, θὰ ἀγκαλιάσῃ τὸ σύνολον τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς μας μορφώσεως. Διὰ νὰ διαπαιδαγωγῶσωμεν οὕτω μίαν νεολαίαν, ἡ ὁποία παραλλήλως θὰ ἐκμανθάνῃ διὰ μὲν τῆς κλασσικῆς παιδείας πῶς νὰ σκέπτεται, διὰ δὲ τῆς πρακτικῆς παιδείας πῶς νὰ ζῆ.

Ἄλλ' αὐτὰ βέβαια θὰ εἶναι μελλοντικῶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἐπιτεύγματα, ἅτινα ὅμως διὰ νὰ συντελεσθοῦν δεόν νὰ στηριχθοῦν ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰς συντόνους ἐπιδιώξεις μας.

Ἄλλ' ἔτι ἐγγύτερον ἡμῶν, θὰ μοῦ ἀντιταχθῆ, ὑπάρχει καὶ σήμερον ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ὑπὸ τὴν ὁποίαν στενάζει ἡ Χώρα μας καὶ θὰ ἠθέλατε ἴσως νὰ μάθετε, Κύριοι, πῶς, ἀπὸ τῆς ἰδικῆς μας σκοπιᾶς, καὶ αὐτὸ τὸ δυσχερέστατον παρὸν ἀντιμετωπίζομεν. Διότι ἡ κατακίησις τῶν σημερινῶν τεραστίων δυσχερειῶν εἶναι προδήλως ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις πάσης ἄλλης ἀπωτέρας σκέψεως καὶ φιλοδοξίας.

Ἄπ' αὐτῆς τῆς πλευρᾶς, ὀφείλομεν ἐν πρώτοις νὰ προωθῶσωμεν τὴν ἐπανάληψιν τῆς πιστοδοτήσεως τῆς Βιομηχανίας μας. Ἐνεκα τῶν γνωστῶν διεθνῶν λόγων καὶ συνηκῶν καὶ τοῦ ἐκ τούτων κινδύνου πληθωρισμοῦ, ἡ πιστοδοτήσις αὕτη ἐσταμάτησε καὶ εὔρομεν κλειστὴν τὴν ἀπαραίτητον αὐτὴν πηγὴν τῆς οἰκονομικῆς μας κινήσεως, — μὲ μοιραῖον ἐπακόλουθον τὴν κατάδίκην πολλῶν βιομηχανικῶν μας ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ μέτρον τῶν ἀθρόων ἀπολύσεων ἐργατικοῦ καὶ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ. Μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν ἐπεδίωξα λοιπὸν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου τὸ ἄνοιγμα τῆς κλειστῆς αὐτῆς θύρας, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἠπειλεῖτο ἡ οἰκονομικὴ μας συμφόρησις. Καὶ τὸ σχέδιον ὀργανώσεως τῶν πιστοδοτήσεων τὸ ὁποῖον εἰσηγήθημεν ἔγινε κατὰ τὸ πλεῖστον δεκτόν, στηριζόμενον εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀσύτηρὰν μελέτην ἐκάστης αἰτήσεως χρηματοδοτήσεως καὶ τὴν ἐπιμελῆ παρακολούθησιν τῆς παραγωγικότητος ἐκάστης πιστώσεως, οὕτως ὥστε νὰ ἐλέγχεται ὀλόκληρος ἡ καμπύλη τῆς, μέχρι δηλ. τῆς ἀπορροφῆσεως τῆς πιστώσεως ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν. Τὸ ποιοτικὸν αὐτὸ σύστημα θὰ ἀποδώσῃ, εἶμαι βέβαιος, τοὺς καρπούς του καὶ θὰ κατορθωθῆ σιγά—σιγά ἡ ἀναζωογόνησις τῶν βιομηχανικῶν μας, χωρὶς νὰ ἀνακύψουν νέοι κίνδυνοι πληθωρισμοῦ.

Ἄλλὰ πρὸς καταπολέμησιν τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἀνεργίας τοῦτο δὲν ἦτο προφανῶς ἀρκετόν. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐσκέφθημεν νὰ ἐκμαιεύσωμεν τὴν χορήγησιν συμμαχικῶν παραγγελιῶν εἰς τινὰς τοῦλάχιστον κλάδους τῆς Βιομηχανίας μας. Ὅφειλόμην δὲ νὰ Σᾶς ἀνακοινώσω ὅτι ἡ κατάστρωσις τῶν πρώτων γενικῶν γραμμῶν τοῦ σχεδίου τούτου, συνήντησε εὐμενεστάτην ἀποδοχὴν παρὰ τοῖς Ἀμερικανοῖς φίλοις μας. Τόσον ὥστε βασιμῶς πλέον νὰ ἐλπίζω καὶ νὰ προσδοκῶ ὅτι πολλὰ τῶν ἐργοστασίων μας θὰ ἠμπορέσουν συντόμως νὰ ἀρχίσουν ἐργαζόμενα full ὑπὲρ τῶν συμμαχικῶν στρατῶν, δεχόμενα ξένα παραγγελίας, παρέχοντα τροφὴν εἰς τὴν χειμαζομένην ἐλληνικὴν

έργασίαν, καὶ ἀνοίγοντα μονίμους—ἴσως μεγίστας—διεξόδους ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ τῶν προϊόντων τῆς ἐργασίας μας.

Ἰδοῦ, ἀγαπητοὶ Κύριοι, αἱ κυριώτεροι τῶν προσπαθειῶν μας. Θὰ καρποφορήσουν ὅλοι; Ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησίν μας, ἀσφαλῶς. Διότι καὶ τοῦτο—ὡς κατακλείδα—ὀφείλω νὰ Σᾶς τονίσω. Ὅτι, ἂν καὶ κατέχομαι ἀπὸ ἀρκετὴν ἀνυσυχίαν, δοκιμάζω ὅμως ἀκόμη μεγαλύτεραν αἰσιοδοξίαν καὶ πίστιν. Τὰ προβλήματα εἶναι μεγάλα καὶ δύσκολα. Αἱ ἀντικειμενικαὶ ἀντιξοότητες τεράστιαι. Ἄλλ' ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἱκανότης προσαρμογῆς τῆς φυλῆς μας εἶναι τόσαι, ὥστε, ὑπὸ μεθοδικῆν καθοδήγησιν, νὰ εἶναι εἰς θέσιν καὶ θαύματα ἀκόμη νὰ ἐπιτελέσουν. Ἐὰν δ' ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐντολῆς κατορθώσω νὰ γίνω καλὸς συντονιστὴς καὶ ὁδηγός, θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἱκανοποίησις τῆς ζωῆς μου. Ἄλλὰ καὶ τοῦτο θὰ εἶναι ἀκατόρθωτον, Κύριοι. ἂν ὅλοι σας δὲν μὲ βοηθήσετε, εἶμαι ὅμως βέβαιος περὶ τῆς βοηθείας Σας, ἂν κρίνω ἀπὸ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἐκάλεσατε ἀπόψε, τὴν ὑπομονὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἤκουσατε, τὴν φιλίαν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιεβάλατε καὶ ἀπὸ τὴν τιμὴν ποῦ μοῦ παρέχετε νὰ δύναμαι τώρα νὰ πῶ ἐκ βάθους ψυχῆς εἰς ὑγείαν ὅλων Σας καὶ εἰς τὴν προκοπὴν τῆς περιουδιάσπου Σχολῆς Σας.

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ κατήρτισε τὸ κάτωθι Πρόγραμμα διαλέξεων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—1951. Αἱ διαλέξεις αὗται ἤρχισαν ἤδη δημοσιεύμεναι εἰς τὸ παρὸν τεῦχος. Ἡ δημοσιεύσις των θὰ συνεχισθῇ εἰς τὰ ἐπόμενα.

Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ

1. **Στ. Στεφανοπούλου** — Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς Ἑλλάδος.
2. **Σοφ. Ἀγαπητῆ** — Τὸ Σχέδιον Μάρσαλλ καὶ ἡ Ἑλλάς.
3. **Παν. Κάντζια** — Πρὸς σπουδαστὰς ὑποθήκαι.
4. **Στρ. Παπαϊωάννου** — Ἡ κατάρτισις τοῦ διοικητικοῦ στελέχους.
5. **Φρ. Λέτσα** — Τὰ παραγωγικὰ ἔργα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀνασυγκροτήσεως.
6. **Γεώργ. Βαρθοῦτη** — Αἱ προϋποθέσεις τῆς ἀνασυγκροτήσεως.
7. **Σπ. Καλογεροπούλου - Στράτη** Ὁ Ὄργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.
8. **Εὐστ. Μαργαρίτη** — Ἡ ἔννοια τῆς 2δης Ὀκτωβρίου.
9. **Ἰω. Μηλιάδης** — Μπροστὰ στὸν Παρθενῶνα.
10. **Ἐλ. Συνοδινῶ** — Ἡ Ἐπιστήμη ἀντιμετωπίζουσα τὸν πόνον.
11. **Στ. Σταυροπούλου** — Αἱ τεχνικαὶ πρόοδοι 1900—1950.

Β' ΕΞΑΜΗΝΟΝ

12. **Χ. Κανελλοπούλου** — Ὁ ἀνταγωνισμὸς σιδηροδρόμου καὶ αὐτοκινήτου.
13. **Ἰω. Μηλιάδης** — Τὸ Δαρφί (Ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ὁμιλία).
14. **Γ. Παπαλεξανδρῆ** — Ὁ πληθωρισμὸς καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις.
15. **Δ. Γούλα** — Ἡ ἔννοια τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως.
16. **G. Degois** — Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ Στατιστικὴ.
17. **Π. Σολομοῦ** — Τὶ εἶδα στὴν Ἀμερική.
18. **Δ. Δερτιλῆ** — Οἱ ἐσωτερικοὶ πόροι καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάρθωσις.
19. **Στρ. Παπαϊωάννου** — Ἐν πρωτοπορευτικῶν Ἴδρυμα.
20. **Στ. Κωστοπούλου** — Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις.
21. **H. Wüstenbörgfer** — Τὰ ὄρια τῆς διεθνoῦς ἐνοποιήσεως τοῦ ναυτικοῦ δικαίου.
22. **Γ. Πανάγου** — Ἡ τουριστικὴ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας.
23. **Π. Παπαχριστοδούλου** — Τὰ ἰονάφια ἐπὶ Τουρκοκρατίας.
24. **Φ. Παπαχρυσάνθου** — Τὶ εἶδα στὴ Γερμανία.
25. **Σ. Παπαϊωάννου** — Σκέψεις : Ταξιδεύοντις στὴ Γαλλία.
26. **I. Barelier** — Τὸ σχέδιον Σουμάν καὶ ἡ Ἑυρωπαϊκὴ συνεργασία.
27. **Γ. Δεσποῦλου** — Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τοῦ Δεσποτιάνου τοῦ Μωρέως.
28. **Κ. Στασινοπούλου** — Τὶ εἶδα στὴν Ἀγγλία.